

Құдайдың сот сағаты келді — Бірінші нөмір

Тірілердің соты және 9/11-дің пайғамбарлық маңызы

Jeff Pippenger

2024-12-18

Біз едәуір ұзақ уақыт бойы, шын мәнінде 11 қыркүйектен кейін бірден бастап, тірілерге шығарылатын сот 11 қыркүйекте басталғанын үздіксіз үйретіп келеміз. Біз бұл шындықты Киелі кітаптағы мүлде әртүрлі тараптардан оны қуаттаған көптеген куәліктерден түсіндік. 2023 жылдың шілде айынан бастап біз 11 қыркүйекте басталған тірілерге шығарылатын соттың егжей-тегжейлерін 11 қыркүйектен көп ұзамай ашылған жайттармен салыстырғанда бұрынғыдан да тереңірек түсіндік. Тірілерге шығарылатын сот неге 11 қыркүйекте басталды? Киелі кітаптағы тірілерге шығарылатын сот деген не?

Аян кітабының бірінші тарауында Мәсіхтің басты ерекшелігі ретінде Оның Альфа мен Омега, Басы мен Соңы, Бірінші мен Соңғы екені айқындалады. Жоханға бар болған нәрселерді жазуды бұйырған кезде, Ол Өз болмысының дәл осы сипатына мысал көрсетті; әрі солай ете отырып, Жохан келер нәрселерді де жазатын болды. Иса әрдайым ақырды бастау арқылы бейнелейді. Бұл — Оның кім екені.

Киелі кітап Иса Мәсіхті Сөз деп айқындайды. Киелі кітаптың алғашқы кітабы — Жаратылыс, ал бұл атау «бастау» дегенді білдіреді. Киелі кітаптың соңғы кітабы — Аян кітабы, әрі Жаратылыс кітабында алғаш берілген ақиқаттар Аян кітабында қарастырылады. Жаратылыс — Альфа, ал Аян — Омега; екеуі бірігіп Сөзді құрайды, ал Сөз — Альфа мен Омега болып табылатын Иса Мәсіх. Құдайдың қолтаңбасы, яғни Оның есімі, киелі кітаптағы пайғамбарлықтың әрбір үзіндісінің ішінде жазылған. Сол қолтаңба үзіндідегі нұрдың ақиқат екенін растайды.

Егер пайғамбарлық үзіндінің бір түсіндірмесінде Құдайдың мөрі болмаса, ал Ол — Оның есімі, ал Ол — Оның мінезі болса, онда ол түсіндірме қате. Құдайдың пайғамбарлық Сөзін түсіндіру кезінде қолданылуға тиісті басқа да сынақтар бар, бірақ адам қандай сынақты қолданса да, ол сынақ Құдай Сөзінің аясында айқындалуға тиіс. Егер адам жасаған сынақтар болмаса, адам жасаған түсіндірмелер де азырақ болады. Ендеше, неге? Және не? 9/11-де басталған — тірілерге арналған киелі кітаптық сот па?

Мәсіх Аян кітабында Өзін таныстырғанда, Өзін бастау мен аяқталу деп айқындайды және Өзінің мінез-құлқының сол сипаты нені білдіретінін көрсету үшін Жохан пайғамбарды қолданады. Ол бүкіл кітаптың хабарын Өзі туралы аян ретінде айқындайды. Ол Жоханға Жоханның дүниесінде сол кезде бар болған нәрсені жазуды бұйырады, әрі осылайша Жохан дүниенің соңында болатынды жазып отырған болар еді. Жохан мәсіхшілік қауымның бастауындағы он екі жетекшінің бірі болған, сондықтан Жохан Аян кітабының жетінші тарауында бейнеленген жүз қырық төрт мың мен ұлы топ арқылы көрсетілген мәсіхшілік қауымның аяқталуын бейнелейді.

Киелі кітаптық қисын мынау: Иса — Сөз; бәрі де Сол арқылы жаратылды, Ол — әрқашан Өз Өкесімен бірге болып келген Сөз, әрі Ол — сондай-ақ Киелі кітаптың Өзі, өйткені Ол — Құдайдың Сөзі. Құдай Сөзінің соңғы хабарында таныстырылатын Мәсіхтің мінез-құлқының алғашқы сипаты — Ол бір нәрсенің сол өз басын сол нәрсенің соңымен бейнелейтіндігінде. Егер Құдай мінезінің осы ақиқаты адамның Киелі кітапты зерттеуіне қолданылмаса, онда ол тірілердің соты не екенін де, оның неге 9/11-де басталғанын да, ең маңыздысы, неге оның аяқталуға таяп қалғанын да шынайы түрде біле алмайды.

Альфа мен Омега қағидасының мысалы ретінде ежелгі Израил қазіргі Израилдің бейнесі болып табылады; бұл пайғамбарлық ақиқат, оны сондай-ақ тура мағынадағы Израил рухани Израилдің бейнесі болып табылады деп те сипаттауға болады. Бұл қалай айтылса да, ежелгі тура мағынадағы Израилдың да, қазіргі рухани Израилдың да бастапқы тарихы және соңғы тарихы бар. Осы төрт тарихтың үшеуі өткенде қалды, ал біз қазір төртінші әрі соңғы тарихтың ішінде тұрмыз.

Өткен дәуірдің үш тарихы жер тарихының соңғы ұрпағының үш куәсін бейнелейді. Сол өткен үш тарих Аян кітабында жүз қырық төрт мың ретінде көрсетілген ұрпақты айқындайды. Жүз қырық төрт мыңға қатысты айтылатын басқа да пайғамбарлық тарихи желілер бар, бірақ жүз қырық төрт мың санының өзі бұл жүз қырық төрт мыңның ежелгі тура мағынадағы Израилдің он екі руын қазіргі рухани Израилдің он екі шәкіртіне көбейту арқылы пайғамбарлық тұрғыдан бейнеленетіндер екенін камтитын пайғамбарлық рәмізді білдіреді.

Альфа мен Омеганың тағы бір мысалы ретінде, Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періште басталу мен аяқталу тарихын бейнелейді. Миллерит қозғалысы үш періштенің басталу тарихын білдіреді, ал жүз қырық төрт мыңның қозғалысы үшінші періштенің хабарының аяқталу тұсындағы тарихты білдіреді. Альфа қозғалысы 1844 жылғы 22 қазанда тергеу сотының ашылғанын жариялады. Омега қозғалысы тірілерге арналған соттың ашылғанын жариялап, оның басталуын 9/11 деп айқындады.

Илһам арқылы оңай дәлелденетін Альфа мен Омеганың үшінші мысалы мынау: бастауында, яғни миллериттердің альфа қозғалысында, он қыз туралы астарлы әңгіме сөзбе-сөз толық орындалды. Уайт қарындас «Ұлы тартыс» кітабында миллериттердің тарихын сол кездегі осы астарлы әңгіменің орындалуы аясында айқындайды. Ол сондай-ақ бір жүз қырық төрт мыңның омега қозғалысы да он қыз туралы астарлы әңгімені сөзбе-сөз толық орындайтынын үйретеді. Мәсіхтің соңы мен бастауды өзара сәйкестендіретін үш қысқа куәлігі.

Ежелгі Израилдің бастауында Жаратқан Ие еврейлермен есік жақтауларына жағылған қанмен бейнеленген келісімге кірді; бұл, әрине, Құдай Сөзіндегі Түн Жарымындағы Айқайды алғаш рет еске алуы болып табылады. Шомылдыру рәсімі — Мәсіхпен жасалатын келісімдік қарым-қатынастың нышаны, әрі Пауыл бізге Мысырдан шыққан еврейлердің барлығы да «бұлттың ішінде» және Қызыл «теңізде» шомылдыру рәсімінен өткенін үйретеді. Олар теңіздің арғы жағына өткен соң, оларға манна берілді, ол, өзге нәрселермен

қатар, сынақ болу мәнмәтінінде жетінші күнгі сенбінің нышаны болып табылады.

«Манна» олардың алғашқы сынағын білдіреді, ал олар оныншы әрі соңғы сынақта — Ешуа мен Қалептің хабарын қабылдамай қойған кезде — күйрегенде, Жаратқан Ие оларды Өзінің келісім халқы ретінде теріске шығарып, Ешуа мен Қалеппен келісімге кірді. Олар ақырында Уәде етілген жерге кіргенде, сол қырық жыл ішінде туған еркектерге сүндеттеу рәсімі жасалмады, өйткені бұл рәсім Қадештегі бүлікте тоқтатылып, кірердің дәл алдында Қадеште қайта қалпына келтірілді. Бұл — Альфа мен Омеганың айырым белгісі.

Шөл далада қырық жыл бойы сенделіп жүру Ешуа мен Қалептің хабарына қарсы шыққан бүліктен басталып, Мұсаның Жартасты ұрып, сол арқылы Құдайдың мінез-құлқы мен ісін теріс танытуға ұрынған бүлігімен аяқталды. Ежелгі Израилдің бастауы ежелгі Израилдің ақырын бейнелейді.

Ежелгі Израилдің соңында Иса Мәсіх Малахи кітабының үшінші тарауындағы «Келісімнің Жаршысы» ретінде Даниял кітабының тоғызыншы тарауындағы пайғамбарлықтың орындалуы бойынша көптеген адамдармен бір аптаға «келісімді» бекіту үшін келді. Келісімнің Жаршысы ретінде Мәсіх бұрынғы келісім халқын айналып өткен сол тарихи жағдайда мәсіхшілік қауыммен келісімге кірді. Ежелгі Израил Құдайдың келісім халқы ретінде басталған кезде, Иеміз бұрынғы бір келісім халқын айналып өтіп, жаңа таңдап алған халықпен келісімге кірді. Ол ежелгі Израилдің соңында да дәл солай істеді.

Неке — келісімнің нышаны, әрі Мәсіхтің дүниеге келуінен бастап б.з. 70 жылы Иерусалимнің қиратылуына дейін пайғамбарлық Құдайдың ежелгі сөзбе-сөз Израилден біртіндеп ажырасуын баяндайды. Ендеше, ажырасу шын мәнінде қашан күшіне енді: Оның туған кезінде ме, Оның өлімі кезінде ме, Степанды таспен атып өлтірген кезде ме, әлде Иерусалимнің қиратылуы кезінде ме?

Сонымен қатар әрбір ұлттан келген табынушылар Құдайға ғибадат етуге бағышталған ғибадатхананы іздеп келетін. Алтын мен асыл тастарға малынып жарқыраған ол сұлулық пен салтанаттың көрінісі еді. Бірақ сол көркем сарайдан Ехобаны енді табу мүмкін емес болатын. Израил ұлт ретінде өзін Құдайдан ажыратып тастаған еді. Мәсіх жердегі қызметінің аяқталар шағына таяп, ғибадатхананың ішіне соңғы рет назар салғанда: «Міне, үйлерің сендерге қаңырап бос қалады»,— деді. Матай 23:38. Осы уақытқа дейін Ол ғибадатхананы Өз Әкесінің үйі деп атап келген еді; бірақ Құдай Ұлы сол қабырғалардың ішінен шығып кеткенде, Өз даңқы үшін тұрғызылған ғибадатханадан Құдайдың қатысуы мәңгілікке шегінді. Елшілердің істері, 145.

Салтанатты Кіруден кейінгі күні Мәсіх яһудилердің үйі қаңырап бос қалғанын жариялады, сөйтіп ажырасу түпкілікті рәсімделді. Демек, ажырасу Салтанатты Кіру күні күн батқанда түпкілікті рәсімделді.

«Иерусалим Оның қамқорлығының перзенті болған еді, әрі мейірімді әке адасқан ұлы үшін қайғырғандай, Иса да сүйікті қала үшін жылады. Мен сені қалайша тастап кете аламын? Сені қалайша құрдымға бағышталғаныңды көре аламын? Сенің заңсыздығыңның тостағанын толтыруың үшін, сені жібере салуым керек пе? Бір

жанның құны соншалық, онымен салыстырғанда тұтас әлемдер елеусіздікке батады; ал мұнда тұтас бір халық жоғалмақ еді. Батысқа еңкейген күн көктен көзден ғайып болғанда, Иерусалимнің рақым күні де аяқталмақ еді. Шеру Зәйтүн тауының қырқасында аялдап тұрған кезде, Иерусалим үшін тәубеге келуге әлі де кеш емес еді. Сол сәтте рақым періштесі әділдік пен тез жететін сотқа орын беру үшін алтын тағынан төмен түсуге қанаттарын жиып жатқан еді. Бірақ Мәсіхтің ұлы сүйіспеншілікке толы жүрегі Оның мейірімдерін менсінбеген, Оның ескертулерін тәрк еткен және өз қолдарын Оның қанына малмақ болған Иерусалим үшін әлі де жалбарынып тұрды. Егер Иерусалим тек тәубеге келсе, әлі де кеш емес еді. Батып бара жатқан күннің соңғы сәулелері ғибадатхана, мұнара және күмбез ұшында аялдап тұрған шақта, әлдебір ізгі періште оны Құтқарушының сүйіспеншілігіне бастап, оның қасіретті үкімін бұрып жібере алмас па еді? Пайғамбарларды таспен атқылаған, Құдай Ұлын теріске шығарған, тәубесіздігі арқылы өзін құлдық бұғауына байлап жатқан сұлу да арам қала — оның рақым күні таусылуға таяп қалған еді!»

«Бірақ Құдайдың Рухы тағы да Иерусалимге сөйлейді. Күн батпай тұрып, Мәсіх туралы тағы бір куәлік беріледі. Куәлік үні пайғамбарлық өткен шақтан шыққан үндеуге жауап бере отырып көтеріледі. Егер Иерусалим осы үндеуді еститін болса, егер ол өз қақпаларынан кіріп келе жатқан Құтқарушыны қабылдайтын болса, ол әлі де құтқарыла алады.

«Иерусалимдегі билеушілерге Иса көп халықтың қалың тобымен қалаға жақындап келе жатқаны туралы хабар жетті. Бірақ оларда Құдай Ұлына арналған ешбір қошемет жоқ. Қорқынышпен олар Онымен кездесуге шығады, көпшілікті таратып жібереміз деп үміттеніп. Шеру Зәйтүн тауынан төмен түсуге таяғанда, оны билеушілер тоқтатады. Олар бұл дәрілге қуанудың себебін сұрайды. Олар: “Бұл кім?” — деп сұрағанда, шабыт рухына кенелген шәкірттер осы сұраққа жауап береді. Олар Христосқа қатысты пайғамбарлықтарды шешендік леппен қайталап айтады:»

«Адам саған былай дейді: жыланның басын жаншитын — әйелдің ұрпағы».

«Ыбырайымнан сұраңдар, ол сендерге былай дейді: ол — “Шалимнің патшасы Мелхиседек”, Бейбітшіліктің Патшасы. Жаратылыс 14:18.»

«Жақып саған Оның Яһуда руынан шыққан Шило екенін айтады.

Ишая саған: «Иммануил», «Ғажайып, Кеңесші, Құдіретті Құдай, Мәңгілік Әке, Тыныштық Әміршісі», — деп айтады. Ишая 7:14; 9:6.

«Еремия саған Дәуіттің Бұтағы — “Жаратқан Ие — біздің Әділдігіміз”, — деп айтады». Еремия 23:6.

«Даниял саған: “Ол — Мәсіх”, — деп айтады.»

«Ошия саған: “Ол — Әскерлердің Құдайы Жаратқан Ие; Жаратқан Ие — Оның естелік аты”, — деп айтады». Ошия 12:5.

“Шомылдыру рәсімін жасаушы Жақия сендерге: Ол — «дүниенің күнәсін өз мойнына алып кететін Құдайдың Тоқтысы»,— деп айтады.” Жохан 1:29.

«Ұлы Ехоба Өз тағының үстінен: “Бұл — Менің сүйікті Ұлым”, — деп жариялады». Матай 3:17.

«Біз, Оның шәкірттері, мынаны жариялаймыз: Бұл — Иса, Мәсіх, өмірдің Әміршісі, дүниенің Құтқарушысы.»

«Қараңғылық күштерінің әміршісі де Оны мойындап: “Сенің кім екенінді білемін, Сен — Құдайдың Киелісің”,— дейді. Мар. 1:24». The Desire of Ages, 577–579.

Мәсіхтің Салтанатты Кіруінің тарихы Миллершілдер дәуіріндегі Түн ортасындағы Айқайдың тарихын бейнелеп көрсетті. Уайт қарындастың үзіндісі кіру басталған кезде халықтың Киелі Рухтың әсеріне түскенін, содан кейін Мәсіхтің тоқтап, Иерусалим үшін жылағанын көрсетеді. Одан кейін Ол кіруін жалғастырады да, содан соң яһуди басшыларымен бетпе-бет келеді. Мен бұл әңгіменің кейбір сипаттарын бөліп көрсеткім келеді, осылайша Миллершілдер тарихында қайталанатын межелерді анықтау үшін. Бірақ әуелі мен басталуы мен аяқталуы туралы бір ойды атап өткім келеді. Біз жаңа ғана Уайт қарындастан келтірген үзінді бір тараудың соңын білдіреді, ал келесі тараудың басында былай делінген.

Мәсіхтің Иерусалимге салтанатты түрде енуі Оның көктің бұлттарымен күдірет пен салтанатта, періштелердің жеңісі мен әулиелердің қуанышы аясында келуінің көмескі нышаны еді. Сонда Мәсіхтің діни қызметкерлер мен парызышылдарға айтқан мына сөздері орындалады: “Ye shall not see Me henceforth, till ye shall say, Blessed is He that cometh in the name of the Lord.” Matthew 23:39. Зәкәрияға пайғамбарлық көріністе сол түпкілікті салтанат күні көрсетілді; әрі ол Мәсіхті Оның алғашқы келуінде қабылдамай тастағандардың үкімін де көрді: “They shall look upon Me whom they have pierced, and they shall mourn for Him, as one mourneth for his only son, and shall be in bitterness for Him, as one that is in bitterness for his first-born.” Zechariah 12:10. Мәсіх қалаға қарап, оның үстінен жылаған кезде, осы көріністі алдын ала көрді. Иерусалимнің уақытша күйреуінен Ол Құдай Ұлының қанына кінәлі болған сол халықтың түпкілікті жойылуын көрді.

«Шәкірттер яһудилердің Мәсіхке деген өшпенділігін көрді, бірақ оның неге алып баратынын әлі көрмеді. Олар Израильдің шынайы жағдайын әлі түсінбеді, әрі Иерусалимнің басына түсуге тиіс жазаны да ұқпады. Мұны Мәсіх оларға мәні зор көрнекі тәлім арқылы ашып көрсетті.»

«Иерусалимге жасалған соңғы үндеу зая кеткен еді. Діни қызметкерлер мен әміршілер: “Бұл кім?” деген сұраққа берілген жауап ретінде халықтың аузынан өткеннің пайғамбарлық үні жаңғырып шыққанын естіді, бірақ оны Киелі Рухтың жетелеуімен айтылған үн деп қабылдамады. Олар ашу мен таңданысқа булығып, халықты үнсіз қалдыруға тырысты. Қалың топтың арасында римдік шенеуніктер де бар еді, сондықтан Оның жаулары Исаны соларға бүліктің басшысы деп жамандады. Олар Оны

ғибадатхананы иемденіп алғалы және Иерусалимде патша болып билік жүргізгелі жатыр деп көрсетті». The Desire of Ages, 580.

Менің назардан тыс қалдырғым келмеген ойым — Мәсіхтің Иерусалимге салтанатты кіруі Миллериттер тарихындағы Түн ортасындағы жар салуды ғана емес, сонымен бірге дүниенің ақырын да алдын ала бейнелейтіндігінде. Ол Аян кітабының жиырмасыншы тарауындағы мыңжылдықтың басындағы Мәсіхтің қайта келуімен де, сондай-ақ мыңжылдықтың соңында Жаңа Иерусалиммен бірге Оның қайта келуімен де байланысты. Сондай-ақ ол Оның екінші келуінде зұлымдардың өлімімен және мыңжылдықтың соңындағы олардың ақырғы сотымен де байланысты. Соңғы абзацтың басында былай делінген: «Иерусалимге жасалған соңғы үндеу де бекер болды. Діни қызметкерлер мен әміршілер: “Бұл кім?” — деген сұраққа жауап ретінде халықтың аузынан өткеннің пайғамбарлық үні жаңғырып естілгенін естіді, бірақ оны Киелі Рухтың үні ретінде қабылдамады.»

Соңғы үндеу бекер болды, және ол үндеу «өткеннің пайғамбарлық дауысы» ретінде бейнеленді. Мәсіхтің күндеріндегі қалың көпшілік өздеріне арналған соңғы үндеуді қабылдамады, өйткені олар Еремияның көне жолдарға қайту туралы кеңесін теріске шығарды. Олар сондай-ақ «жолма-жол, жолма-жол», «мұнда аздап, онда аздап» қағидасына негізделген әдістемені де қабылдамады, өйткені шәкірттер «Бұл кім?» деген сұраққа бірнеше куәлікті бір жерге жинап, жолма-жол, мұнда аздап және онда аздап келтіре отырып жауап берген еді.

Мәсіх Иерусалимге кіруді бастағанда, жол үстінде аялдайды. Бұл шәкірттердің Мәсіх мінуі үшін есекті алып келуі арқылы пайғамбарлықтың орындалуынан басталады. Ол ешқашан жануар мініп көрмеген еді, әрі ол жануарға да бұрын ешкім мінбеген болатын. Бұл жердегі қисын мұны керемет ретінде айқындайды, өйткені қай жануар алғашқы рет бірден шабандозды жіберер еді, және бұрын ешқашан мінілмеген есекке қалай мінуді кім білер еді. Бұл філістірлер Келісім сандығымен бірге арбаға тарту-таралғысын қойып, әлі бұзауларын емізіп жүрген, әрі бұрын ешқашан арба жекпеген екі сиырды жеккен кезде болған оқиғаға ұқсайды; сол сиырлар бірден бұзауларын тастап, Келісім сандығын еврейлерге қайтару жолына түсті. Келісім сандығы Иерусалимге қарай жолда, ал Дәуіт оны ақырында Иерусалимге алып кіргенде, ол Мәсіхтің салтанатты кіруінің бейнесін көрсетті.

Мәсіх есекке мінгеннен кейін, халық жолды өз киімдерімен төсей бастады, пальма бұтақтарын кесіп алып, дауыстап: «Дәуіттің Ұлына мадақ! Жаратқан Иенің атымен Келуші жарылқанған! Ең жоғарыда мадақ!» — деп айқайлады. (Matthew 21:9) Көсемдер қарсыласып, Исадан халықты тыйып тастауды талап етті. Олар ілгері жүре берді, ал Иса Иерусалим бейнелейтін жоғалған адамзат үшін тоқтап, жылады. Содан кейін шеру жалғасты, және көсемдер тағы да араласып, Исаның кім екенін білуді талап етті. Сонда шәкірттер пайғамбарлардың өсиет үстіне өсиет болған куәлігін жауап ретінде айтты.

Қазір біз қарастырып отырған тарихтың алдында Лазардың қайта тірілуі болды; бұл он қыз туралы астарлы әңгімеде бейнеленген пайғамбарлық желідегі алғашқы түңілуді білдіреді, сондай-ақ Дәуіттің Иерусалимге салтанатты түрде кіру желісіндегі Ұзаның Келісім

сандығына қол тигізуі де соған сәйкес келеді. Алғашқы түңілу кідіру уақытымен байланысты, әрі Мәсіх Лазардың ауырып жатқанын алғаш естіген кезде кідірді; дәл сол сияқты Дәуіт те, кейін қайта әкеткенге дейін, Ұза өлген жерде Келісім сандығын қалдыру арқылы кідірді. Лазар өлді, содан кейін қайта тірілді. Лазар — содан соң Исаның мініп Иерусалимге кірген есегін жетектеп апарған сол адам.

Миллериттер тарихында екінші періште 1844 жылдың 19 сәуірінде, кідіріс уақытының басталуын белгілеген алғашқы түңілу кезінде келді. Осыдан кейін Самуэл Сноу Түн ортасындағы айқай хабарын біртіндеп дамыта бастады. Сол хабардың біртіндеп дамуы Мәсіхтің Иерусалимге кіруімен бейнеленген. Сноудың еңбегінің ілгерілеуі сондай-ақ Келісім сандығының філістірлерден арбаға, Уззаға, ақырында Иерусалимге дейінгі қозғалысында да бейнеленген.

Бұл кіруде басшылар Мәсіхтен халықты тыныштандыруды өтінген кезде халықтың бастапқы жариялауы бар, содан кейін Мәсіхтің жылауы келеді, ал одан соң қасарысқан басшылар Мәсіхтің кім екенін сұраған кезде шәкірттердің жариялауы беріледі. Халықтың бойындағы шабыттың көрінісі қасарысқан басшылардың алғашқы жауабын туғызған болса, сол көрініс кейін шәкірттер арқылы қайталанып, олар өткеннен алынған көптеген пайғамбарлық куәліктерді «жолма-жол, жолма-жол» етіп келтірді. Сол күні күн батқанда, ежелгі Исраил Құдайдан ажыратылды.

Сол тарихта бізге шәкірттердің «Иерусалимнің басына түсуге тиіс жазаны ұқпағаны» хабарланады. «Иерусалимнің басына түсуге тиіс» сол «жаза» шәкірттерге «маңызды көрнекі сабақ» арқылы бейнеленіп көрсетілді. Сол маңызды көрнекі сабақ — інжір ағашына айтылған қарғыс еді. Шәкірттер әлі түсінбеген Иерусалимнің қирауы інжір ағашына айтылған қарғыс арқылы, сондай-ақ Мәсіхтің бұған дейін інжір ағашы туралы үйреткен астарлы әңгімесі арқылы да бейнеленіп көрсетілді.

«Бұл ескерту — барлық заманға арналған. Өз құдіретімен жаратқан ағашты Мәсіхтің қарғауы барлық шіркеулерге де, барлық мәсіхшілерге де ескерту болып тұр. Ешкім Құдай заңын өзгелерге қызмет етпей өмірінде жүзеге асыра алмайды. Бірақ Мәсіхтің мейірімді, риясыз өмірін өмірінде көрсетпейтіндер көп. Өздерін тамаша мәсіхшіміз деп санайтын кейбіреулер Құдайға қызмет етудің нені білдіретінін түсінбейді. Олар өздеріне ұнауды жоспарлап, соны ойластырады. Олар тек өз бастарының қамына қатысты әрекет етеді. Уақыт олар үшін тек өздеріне жинай алатын шамада ғана құнды. Өмірдің барлық істерінде олардың мақсаты — осы. Олар өзгелер үшін емес, өздері үшін қызмет етеді. Құдай оларды риясыз қызмет атқарылуға тиіс дүниеде өмір сүру үшін жаратты. Ол оларды мүмкін болған әрбір жолмен өз жақындарына көмектессін деп белгіледі. Бірақ мендік соншалық ұлғайып кеткендіктен, олар басқа ештеңені көре алмайды. Олар адамзатпен байланыста емес. Осылайша өзімшілдік үшін өмір сүретіндер әрбір сыртқы белгісі бар, бірақ жеміссіз болған інжір ағашы тәрізді. Олар тәубесіз және сенімсіз бола тұра, ғибадаттың сыртқы түрлерін ұстанады. Өз мойындауларында олар Құдай заңын құрметтейді, бірақ мойынсұну жоқ. Олар айтады, бірақ істемейді. Інжір ағашына шығарылған үкім арқылы Мәсіх мұндай бос жалғандықтың Оның алдында қаншалықты

жиіркенішті екенін көрсетеді. Ол Құдайға қызмет етемін деп мәлімдегенімен, Оның даңқы үшін жеміс әкелмейтін адамның ашық күнәкардан да кінәлілеу екенін жариялайды.»

«Мәсіхтің Иерусалимге сапарының алдында айтылған інжір ағашы туралы астарлы әңгіменің Оның жеміссіз ағашты қарғау арқылы үйреткен сабағымен тікелей байланысы болды». The Desire of Ages, 584.

Көсемдермен болған соңғы бетпе-бет келуден кейін, Иса түні бойы дұға ету үшін оңаша шегінді, ал таңертең інжір ағашының қасынан өтіп бара жатып, оны қарғады.

«Піскен інжірдің маусымы кейбір өңірлерді қоспағанда әлі болмаған; ал Иерусалим маңындағы қыраттарда: “Інжір уақыты әлі жеткен жоқ”, — деп шынымен айтуға болар еді. Бірақ Иса келген бақта бір ағаш басқаларының бәрінен озып тұрғандай көрінді. Ол жапыраққа оранып үлгерген еді. Інжір ағашының жаратылысы сондай: жапырақтары ашылмай тұрып-ақ, өсіп келе жатқан жемісі көрінеді. Сондықтан жапырағы жайқалып тұрған бұл ағаш әбден жетілген жеміс береді деген үміт тудырды. Бірақ оның сыртқы көрінісі алдамшы еді. Иса оның бұтақтарын, ең төменгі бұтағынан бастап ең биік ұшар басына дейін, қарап шыққанда, “жапырақтан басқа ештеңе” таппады. Ол жай ғана даңғаза жапыраққа толы бір үйінді еді, одан өзге ештеңе емес.»

«Мәсіх оған қуратып жіберетін қарғыс айтты. — „Бұдан былай сенен мәңгі ешкім жеміс жемесін“, — деді Ол. Келесі күні таңертең Құтқарушы мен Оның шәкірттері қайтадан қалаға қарай келе жатқанда, қураған бұтақтар мен солғын тартқан жапырақтар олардың назарын аударды. — „Ұстаз, қараңыз, Өзіңіз қарғаған інжір ағашы қурап қалыпты“, — деді Петір.»

«Мәсіхтің інжір ағашын қарғауы шәкірттерін таңғалдырды. Бұл оларға Оның жолдары мен істеріне ұқсамайтындай көрінді. Олар Одан әлемді айыптау үшін емес, қайта әлем Ол арқылы құтқарылуы үшін келгенін жиі естіген еді. Олар Оның: “Адам Ұлы адам жандарын құрту үшін емес, құтқару үшін келді”, — деген сөздерін есіне алды. Лұқа 9:56. Оның ғажайып істері жою үшін емес, әрдайым қалпына келтіру үшін жасалған еді. Шәкірттер Оны тек Қалпына Келтіруші, Емші ретінде ғана білген болатын. Бұл әрекет жалғыз-дара тұрды. “Мұның мақсаты не болды?” — деп олар сұрады.»

«Құдай “мейірімділікті сүйеді”. “Тірі екеніме ант етемін, — дейді Жаратушы Ие Құдай, — Мен зұлымның өліміне разы емеспін”. Миха 7:18; Езекиел 33:11. Құдай үшін жою ісі мен үкімді жариялау — “бөгде іс”. Ишая 28:21. Бірақ болашақтың пердесін ашып, адамдарға күнә жолының салдарын көрсетуі — Оның мейірімі мен сүйіспеншілігінің көрінісі.»

«Інжір ағашын қарғау — іске асырылған астарлы әңгіме еді. Мәсіхтің дәл алдында өзінің даңғой жапырағын көлденең тартқан сол жеміссіз ағаш яһуди халқының нышаны болды. Құтқарушы Өзінің шәкірттеріне Исраилдің құритынының себебі мен оның бұлжымас айқындылығын түсінікті етуді қалады. Осы мақсатпен Ол ағашқа адамгершілік сипат дарытып, оны Құдайлық шындықтың жаршысы етті. Яһудилер Құдайға адалдық білдіретіндерін жариялап, барлық өзге халықтардан дара көрінді. Олар

Одан ерекше ілтипат көрген еді, әрі өздерін барлық өзге жұрттан артық әділміз деп санады. Бірақ олар дүниеге деген сүйіспеншілік пен пайдакүнемдік ашкөздіктің кесірінен бұзылды. Олар өз білімдерін мақтан тұтты, алайда Құдай талаптарын білмеді және екіжүзділікке толы болды. Жеміссіз ағаш сияқты, олар өздерінің даңғой бұтақтарын жоғары жайып, сырттай жайқалып, көзге көркем көрінді, бірақ “жапырақтан өзге ештеңе” бермеді. Өзінің салтанатты ғибадатханасымен, қасиетті құрбандық орындарымен, бас киімді діни қызметкерлерімен және әсерлі рәсімдерімен яһуди діні шынында сырттай көркем еді, бірақ кішіпейілділік, сүйіспеншілік және қайырымдылық жетіспеді.» The Desire of Ages, 581, 582.

Біз жауап беріп жатқан екі сұрақты қоюдан бастадық. Ол сұрақтар: «Неліктен тірілерге шығарылатын үкім 11 қыркүйекте басталды? Тірілерге қатысты Киелі кітаптағы үкім деген не?»

Жаңа ғана орнына қойған осы бірнеше пайғамбарлық жолдары — тірілердің сотының Киелі кітаптық куәліктері. Бұл пайғамбарлық жолдары соттың жай ғана «әліппесін» ғана емес, одан әлдеқайда көбірек мәселелерді қамтиды, бірақ біз алдымен 9/11 мен тірілердің сотына қатысты сұрақтарға жауап беріп отырмыз.

«Мен көрдім, — дейді Даниял пайғамбар, — тақтар қойылғанша, және Көнеден Бар Болушы отырды: Оның киімі қардай ақ, ал басының шашы таза жүндей еді; Оның тағы жалынды от, ал оның дөңгелектері лапылдаған от еді. Отты өзен Одан шығып, Оның алдынан ағып жатты: мыңдаған мыңдар Оған қызмет етті, және он мың есе он мың Оның алдында тұрды: сот орнады, және кітаптар ашылды». Даниял 7:9, 10, R.V.

Осылайша пайғамбардың аянына ұлы да салтанатты күн ұсынылды: сол күні адамдардың мінездері мен өмірлері бүкіл жердің Билеушісінің алдында қаралып, әркімге «өз істеріне қарай» қайтарылуға тиіс еді. Көнеден Бар Болушы — Құдай Әке. Забур жыршысы былай дейді: «Таулар жаратылмай тұрып, Сен жер мен әлемді жаратпай тұрғанда-ақ, мәңгіліктен мәңгілікке дейін Сен Құдайсың». Забур 90:2. Бүкіл болмыстың қайнар көзі де, барлық заңның бастауы да — сотқа төрағалық ететін Сол. Ал қызметшілер мен куәлар ретінде киелі періштелер, саны «он мың рет он мың, және мыңдаған мыңдар», осы ұлы сот мәжілісіне қатысады.

“Міне, аспан бұлттарымен Адам Ұлына ұқсас Біреу келіп, Ежелгі Күндерге таяп барды, әрі Оны Оның алдына әкелді. Сонда Оған билік, ұлылық және патшалық берілді, сондықтан барлық халықтар, ұлттар мен тілдер Оған қызмет етсін деп; Оның билігі — өтіп кетпейтін мәңгілік билік”. Даниял 7:13, 14. Мұнда суреттелген Мәсіхтің келуі — Оның жерге екінші рет келуі емес. Ол көкте Ежелгі Күндерге билікті, ұлылықты және патшалықты қабылдап алу үшін келеді; бұлар Оған араағайын ретіндегі қызметі аяқталған кезде беріледі. Дәл осы келу, ал жерге екінші рет келуі емес, 1844 жылы 2300 күннің аяқталуында жүзеге асады деп пайғамбарлықта алдын ала айтылған еді. Көктегі періштелер қоршауымен біздің ұлы Бас Дін Қызметкеріміз ең қасиетті орынға кіреді де, сонда Құдайдың алдында адамзат үшін атқарып келе жатқан қызметінің соңғы әрекеттерін орындау үшін көрінеді: тергеу сотының ісін жүзеге асыру және оның игіліктерін алуға лайық екені анықталатындардың бәрі үшін күнәні өтейтін

кұрбандықты ұсыну үшін.

«Бейнелік қызметте тек Құдайдың алдына мойындау және тәубемен келген, әрі күнәлары күнә үшін шалынған құрбандықтың қаны арқылы киелі орынға ауыстырылған адамдар ғана Күнәні татуластыру күні қызметіне қатысатын. Сол сияқты, ақырғы татуластыру мен тергеу сотының ұлы күнінде қаралатын істер — тек Құдай халқы деп танылғандардың істері ғана. Зұлымдардың соты — айқын әрі бөлек іс, және ол кейінірек жүзеге асады. “Өйткені сот Құдайдың үйінен басталуы тиіс; ал егер әуелі бізден басталса, онда Ізгі хабарға мойынсұнбайтындардың ақыры не болмақ?” 1 Петір 4:17.»

Аспанда адамдардың есімдері мен істері тіркелетін жазба кітаптар сот үкімдерінің шешімін айқындайды. Даниял пайғамбар былай дейді: «Сот құрылды, және кітаптар ашылды». Сол көріністі суреттей отырып, аяншы былай деп қосады: «Тағы бір кітап ашылды, ол — өмір кітабы; және өлілер кітаптарда жазылғандар бойынша, өз істеріне қарай сотталды». Аян 20:12.

«Өмір кітабында Құдайдың қызметіне қашан да болса кіргендердің бәрінің есімдері жазылған. Иса Өз шәкірттеріне: “Қуаныңдар, өйткені аттарың көкте жазылған”, — деді. Лұқа 10:20. Пауыл өзінің адал қызметтестері туралы: “олардың есімдері өмір кітабында”, — деп айтады. Філіпіліктерге 4:3. Даниял “болғалы болмаған ауыр уақытқа” көз жібере отырып, Құдай халқының, “кітапта жазулы деп табылған әркімнің”, құтқарылатынын жариялайды. Ал аян беруші Құдай қаласына тек қана есімдері “Тоқтының өмір кітабына жазылғандар” ғана кіретінін айтады. Даниял 12:1; Аян 21:27.»

“‘Еске алу кітабы’ Құдайдың алдында жазылады; онда ‘Жаратқан Иеден қорқып, Оның есімін ойлағандардың’ игі істері жазылып қойылады. Малахи 3:16. Олардың сенімге толы сөздері, сүйіспеншілікпен істеген істері көкте тіркеледі. Нехемия мұны былай дегенде меңзейді: ‘Уа, Құдайым, мені есіңе ал, ... әрі Құдайымның үйі үшін жасаған игі істерімді өшіріп тастама’. Нехемия 13:14. Құдайдың еске алу кітабында әрбір әділ іс мәңгілікке таңбаланады. Онда қарсы тұрған әрбір азғыру, жеңілген әрбір зұлымдық, айтылған әрбір нәзік жанашырлық сөзі адал жазылады. Сондай-ақ құрбандықтың әрбір ісі, Мәсіх үшін төзілген әрбір азап пен қайғы да жазылып қойылады. Забур жыршысы былай дейді: ‘Сен менің сергелдендерімді санап отырсың; көз жасымды Өзіңнің ыдысыңа жинап қой: олар Сенің кітабыңда емес пе?’ Забур 56:8.”

Адамдардың күнәлары туралы да жазба бар. «Өйткені Құдай әрбір істі, әрбір жасырын нәрсемен қоса, мейлі ол игі болсын, мейлі жаман болсын, сотқа тартады.» «Адамдар айтатын әрбір бос сөздері үшін сот күні жауап береді.» Құтқарушы былай дейді: «Сен өз сөздерің арқылы ақталасың, әрі өз сөздерің арқылы айыпталасың.» Екклесиаст 12:14; Матай 12:36, 37. Жасырын ниеттер мен түрткілер қателеспейтін жазбада көрініс табады; өйткені Құдай «қараңғылықта жасырылғандарды жарыққа шығарып, жүректердің кеңестерін әшкерелейді». 1 Қорынттықтарға 4:5. «Міне, ол Менің алдымда жазулы тұр, ... — сендердің заңсыздықтарың және әкелеріңнің заңсыздықтары бірге, — дейді Жаратқан Ие.» Ишая 65:6, 7.

«Әрбір адамның ісі Құдайдың алдында тексерістен өтеді де, адалдық немесе опасыздық ретінде тіркеледі. Көктегі кітаптарда әрбір есімнің қарсысына қорқынышты дәлдікпен әрбір теріс сөз, әрбір өзімшіл іс, орындалмаған әрбір міндет және әрбір құпия күнә, әрбір қулықпен жасалған екіжүзділікпен бірге, жазылып отырады. Көктен жіберілген ескертулер немесе еленбей қалған әшкерелеулер, зая кеткен сәттер, пайдаланылмаған мүмкіндіктер, игілікке немесе зұлымдыққа жұмсалған ықпал және оның алысқа тарайтын салдары — мұның бәрі жазып отыратын періште тарапынан тіркеледі.

«Құдайдың заңы — сотта адамдардың мінез-құлқы мен өмірі сыналатын өлшем. Даналық иесі былай дейді: “Құдайдан қорық және Оның өсиеттерін сақта, өйткені адамның бар міндеті — осы. Себебі Құдай әрбір істі сотқа салады”. Уағыздаушы 12:13, 14. Елші Жақып өз бауырларын былай деп ескертеді: “Азаттық заңы бойынша сотталатындар сияқты сөйлеңдер және солай істеңдер”. Жақып 2:12.»

Сотта «лайықты деп есептелгендер» әділдердің қайта тірілуіне қатысады. Иса былай деді: «Ал сол дүниеге және өлілердің қайта тірілуіне жетуге лайық деп табылғандар ... періштелерге тең; және қайта тірілудің балалары болғандықтан, Құдайдың балалары». Лұқа 20:35, 36. Сондай-ақ Ол тағы да: «жақсылық істегендер» «өмір үшін қайта тірілуге» шығатынын мәлімдейді. Жохан 5:29. Әділ өлгендер «өмір үшін қайта тірілуге» лайық деп танылатын соттан кейін ғана қайта тіріледі. Сондықтан олардың жазбалары тексеріліп, істері шешілген кезде, олар сот алдында өздері жеке қатыспайды.

Иса олардың Құдай алдындағы ісін жақтап, қорғаушысы ретінде көрінеді. «Егер біреу күнә жасаса, бізде Әкенің алдында әділ Иса Мәсіх — Қорғаушымыз бар.» 1 Жохан 2:1. «Себебі Мәсіх қолмен жасалған, шынайының бейнесі ғана болып табылатын киелі орындарға кірген жоқ, қайта, қазір біз үшін Құдайдың алдында көріну үшін, көктің өзіне кірді.» «Сондықтан Ол арқылы Құдайға келетіндерді толық құтқаруға Оның күші жетеді, өйткені Ол олар үшін араша түсу үшін әрдайым тірі.» Еврейлерге 9:24; 7:25.

«Сотта есеп кітаптары ашылғанда, Исаға сенгендердің бәрінің өмірі Құдайдың алдында қаралуға түседі. Жер бетінде алғаш өмір сүргендерден бастап, біздің Ара түсушіміз әрбір кейінгі ұрпақтың істерін ұсынады да, соңында тірілермен аяқтайды. Әрбір есім аталады, әрбір іс мұқият тексеріледі. Кейбір есімдер қабылданады, кейбір есімдер қабылданбайды. Егер біреулердің есеп кітаптарында тәубе етілмеген әрі кешірілмеген күнәлары қалып қойса, олардың есімдері өмір кітабынан өшіріледі, ал олардың игі істерінің жазбасы Құдайдың естелік кітабынан жойылады. Жаратқан Ие Мұсаға былай деп мәлімдеді: “Маған қарсы күнә жасағанды Мен Өз кітабымнан өшіремін”. Мысырдан шығу 32:33. Ал Езекиел пайғамбар былай дейді: “Әділ адам өз әділдігінен тайып, заңсыздық жасаса, ... оның істеген барлық әділдігі еске алынбайды”. Езекиел 18:24». Ұлы күрес, 479–483.

Біз осы зерттеуді жалғастырып, осы топтаманың келесі мақаласында көтерілген сұрақтарға жауап береміз.